

[Vanggaard.]

har almindelig Værnepligt af Navn, men vi har det ikke af Gavn. Først naar vi faar almindelig Værnepligt, vil Aalborg kunne faa sin Garnison igen, og det er altsaa det, Aalborgs Repræsentanter i Rigsdagen sammen med os andre maa arbejde paa.

I denne Forbindelse tænker jeg ogsaa paa en Artikel i „Jyllandsposten“ af Overpostinspektør Jacob Andersen, en gammel Radikaler, der har været Partiets Kandidat ved flere Folketingsvalg og har været nær ved at blive valgt. Han har hejst Fanen for forskellige Kætterier, som han kalder det. F. Eks. vil han have Politiet bevæbnet med Sabler, og det kom jeg netop til at tænke paa, da jeg i Morges kom fra Skibet op gennem Byen og saa det ridende Politi, der tidligere har baaret Sabel, bevæbnet med en kosterkafflignende Stav, hvorved de i hvert Fald er til Grin for alle udenlandske Turister. Men videre vil han have Militærmusik, og han vil endelig have Arbejdstjeneste indført. Jacob Andersen mener ikke, man kan have arbejdsføre Folk siddende stille hjemme og hæve Understøttelse. De gamle, de syge er der sikkert ingen, der har noget imod at give en passende Hjælp, men at arbejdsføre Mennesker fremdeles kan sidde hjemme og hæve Understøttelse er et Standpunkt, der ikke hører hjemme i vor Nation, hvor vi har det gamle Ord, at den, der ikke vil arbejde, bør heller ikke have Føde. Her er et Omraade, hvor vi maa til at tage fat paa en helt anden Maade.

Jeg har glædet mig over Storstrømsbroen, den har kun kostet en Syvendedel af eet Aars sociale Udgifter, og det er jo Arbejdsløn det meste af det, saa der har vi da faaet noget for Pengene. Men af de henved 300 Mill. Kr., som det nok skal være vi giver ud til sociale Understøttelser, er der utvivlsomt en Del, der ligefrem gør Skade. Nu har Overpostinspektør Jacob Andersen set, hvordan Hitler i Nürnberg mønstrede 40 000 Mand med Spader og i en Slags Uniform, og han kunde ønske noget tilsvarende gennemført her i Danmark. Det er rart at høre en saa frimodig Udtalelse fra en Side, som ellers — synes jeg — har været den mest ængstelige paa det Omraade, og derfor har jeg fremdraget den her.

Landboerne, som ikke kan skaffe sig fornøden Arbejdskraft, ser med Beklagelse paa den Udvikling, der er foregaaet. Adskillige Mennesker kan ogsaa have godt af at komme under en almindelig Værnepligt eller under en Arbejdstjeneste. Jeg hørte

forleden fra et Pensionat i en af Omegnens Byer om et Par unge Mennesker, der ikke var kommet af noget stort, men de kunde ikke spise Grød, og Klipfisk var dem en Vederstyggelighed, og mange andre Retter var det galt med, saa den arme Vært drøftede med de mere forstandige Pensionærer, om det kunde gaa an at byde de Herrer fyldt Hvidkaalshovede. Saadanne Kavalerer kan have godt af at komme ud at gaa paa Geled med andre Mennesker og nyde den Kost, som Folk i Almindelighed kan være tjent med. Altsaa, den almindelige Værnepligt bør under en eller anden Form tages op igen.

Der har været talt en hel Del om den nu store Smørpris og om, at dermed skulde Landbrugskrisen være forbi. Vi har altid om Efteraaret Aarets højeste Smørpris, den er for Resten en 30 Øre højere i Aar end i Fjor, og det er jo kun godt, at det gaar den Vej — men hvis det gaar, som det plejer, vil denne Smørpris i Løbet af et Par Maaneder rasle ned igen. Altsaa, vi har det Held, at ved Rigsdagens Aabning har vi Aarets højeste Smørpris, derfor er der Talere, som siger, at nu er der ikke nogen videre Landbrugskrise mere — det er det eneste Prisspørgsmaal, Regeringspartierne ynder at tale om, altid henviser man til Efteraarets Smørpris. Nu er Smørprisen selvfølgelig vigtig for en Families Forbrug, men Smørbetalingen er dog en lille Part, naar vi ser paa det samlede Forbrug. Tænk blot paa, hvordan Valutacentralen administreres.

Jeg har altid hørt til dem, der mener, at som Verden er nu, maa vi have et Apparat, som gør det muligt at købe hos dem, der vil købe hos os, men Valutacentralen er brugt mindre som det handelspolitiske Instrument, der var Tanken med den ved dens Oprettelse, end til at udelukke enhver Konkurrence, saa man har kunnet bestemme næsten hvilken som helst Pris herhjemme paa Industrivarer. Derfor har den givet betydeligt højere Levevilkaar, og dertil kommer Skatterne, der stedse stiger, baade de direkte og de indirekte, thi heller ikke paa det sidste Omraade har Regeringen holdt sig tilbage. Jeg skal ikke bebrejde den det saa meget, at det er taget med, men jeg minder om, hvor asketisk man var paa det Omraade. Det var under Ministeriet Neergaard, man havde forhøjet Svesketolden. Det var jo Børneleg mod det, der nu sker paa den indirekte Beskatnings Omraade, men jeg husker fra et Valg, hvordan man paa Valgstederne vadede i Løbesedler, der fremstillede det som en